

4. Nelja väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artiklit 266.
- Komisjon on rikkunud ELTL artiklit 266, kuna ta ei ole tegutsenud vastavalt 2010.aasta kohtuotsusele. Komisjoni kiri on tõendiks komisjoni lõplikust otsusest mitte teha uut ametlikku otsust, kus täpsustatakse konkreetne summa, mida hageja peab tasuma, ehkki komisjonil oli see kohustus 2010. aasta kohtuotsuse alusel. Kiri on seega lõplik ja viimane deklaratsioon, mis näitab, et komisjon ei täida ELTL artikli 266 järgseid kohustusi.
5. Viies väide, mille kohaselt on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.
- Komisjon ei järginud proportsionaalsuse põhimõtet, kui ta kohustas hagejat maksma viivisintressi trahvi pealt, mille summa ei olnud kunagi selge ja mis oli tervikuna tühistatud, ilma et komisjon oleks teinud uut lõplikku otsust selle kohta, millises summas peab hageja trahvi maksma. Nende eeskirjade eesmärgid, mis annavad teistes juhtumites komisjonile õiguse nõuda viivisintressi, ei ole siinses asjas täidetud. Teise võimalusena on igal juhul ebaproportsionaalne kehtestada trahvilaadne viivisintress, kuna hagejal ei võimaldatud vältida selle kulu tekkimist komisjoni enda tegevuse tõttu.
6. Kuues väide, mille kohaselt on komisjon õigusnormi rikkunud, kuna ta keeldus vabastamast hageja pangagarantiid 2010. aasta kohtuotsuse järel.
- Kõnealuses kohtuotsuses tühistas Üldkohus 2005. aasta otsuse, mis algselt määras trahvide maksmise, mistõttu komisjonil ei olnud mingit õiguslikku nõuet hageja vastu kuni uue otsuse vastuvõtmiseni. Keeldudes 2010. aasta kohtuotsuse järel pangagarantiid vabastamast, rikkus komisjon seda kohtuotsust. Nimetatud õigusnormi rikkumine põhjustas vahetult hagejale täiendavaid kulusid pangagarantii säilitamise osas. Teise võimalusena oleks komisjon vähemalt pidanud vähendama pangagarantii summat kohe pärast kohtuotsuse tegemist kuni maksimaalse summani, mille üldkohus oli kehtestanud.

---

22. septembril 2014 esitatud hagi – Itaalia versus komisjon

(Kohtuasi T-673/14)

(2014/C 409/73)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (esindajad: *avvocato dello Stato* A. De Stefano ja G. Palmieri)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Itaalia valitsus vaidlustab Euroopa Liidu Kohtus Euroopa Komisjoni 9. juuli 2014. aasta otsuse C (2014) 4537 final, mis tehti teatavaks 10. juulil 2014 ning mis käsitleb äriühingu Airport Handling S.p.A. asutamist äriühingu SEA S.p.A. poolt.

Selle otsusega algatas Euroopa Komisjon ametliku uurimismenetluse Itaalia Vabariigi suhtes, võttes esialgse seisukoha, et:

- äriühingu Airport Handling S.p.A. asutamine SEA S.p.A. poolt ning selle kapitali 25 miljoni euro suuruse sissemakse tegemine kujutab endast siseturuga kokkusobimatut riigiabi;

- äriühingut Airport Handling S.p.A. võib pidada äriühingu SEA Handling S.p.A. õigusjärglaseks, kes saab sel moel edasi abi, mida viimatinimetatud äriühingule anti ning mis on 19. detsembri 2012. aasta otsuse C (2012) 9448 final esemeks; seetõttu astus Airport Handling S.p.A. SEA Handling S.p.A. asemele selle abi tagasimaksmise kohustust puudutavas.

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud ja vääralt kohaldatud lojaalse koostöö põhimõtet ja nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999 artikleid 10 ja 13.

- Vaidlustatud otsust vastu võttes ei võetud arvesse tõendeid ja kohtulahendeid, mille Itaalia ametiasutused esitasid uurimisele eelnevas faasis, ning rikuti Euroopa Kohtu poolt korduvalt kinnitust leidnud põhimõtet, mille kohaselt komisjon ja liikmesriigid on kohustatud tegema lojaalset koostööd, et ületada raskused, mis ilmnevad riigiabi tagasinõudmise otsuse rakendamisel.

2. Teine väide, et on rikutud ja vääralt kohaldatud haldustegevuse hoolsuse ja erapooletuse põhimõtteid.

- Komisjon ei analüüsinud nõuetekohase hoolsusega teavet, mille Itaalia ametiasutused esitasid uurimisele eelnevas faasis; selle tulemusel tehti vaidlustatud otsus ebatäpsest faktilisest raamistikust lähtudes.

3. Kolmas väide, et on rikutud ja vääralt kohaldatud haldustegevuse ettevaatlikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid.

- Vaidlustatud otsusega rikutakse neid põhimõtteid, mille kohaselt oleks tulnud oodata ära vähemalt 19. detsembri 2012. aasta otsuse C (2012) 9448 final peale esitatud hagi kohta tehtav esimese astme kohtu lahend; seeläbi sekkuti enneaegselt alles asutatud äriühingu tegevusse.

4. Neljas väide, et on rikutud ja vääralt kohaldatud ELTL artikleid 108, 120, 145 ja 146.

- Vaidlustatud otsus, mis on tehtud eeldatavasti ebatäpsest faktilisest raamistikust lähtudes, takistab SEA S.p.A-l tegutseda Milano lennujaamades käitlemisturul ja tagada nende lennujaamade haldajana teenuse jätkuvus.

5. Viies väide, et on rikutud ja vääralt kohaldatud ELTL artiklit 108 seoses SEA Handling S.p.A. ja Airport Handling S.p.A. vahelise väidetava majandustegevuse jätkuvusega.

- Vaidlustatud otsuses on ekslikult asutud seisukohale, et SEA Handling S.p.A. ja Airport Handling S.p.A. vahel esineb jätkuvus.

6. Kuues väide, et on rikutud ja vääralt kohaldatud ELTL artiklit 108 seoses riigi vastutusega väidetava abi eest.

- Vaidlustatud otsuses on ekslikult asutud seisukohale, et ametivõimud vastutavad SEA S.p.A. otsuse eest asutada Airport Handling S.p.A. ning anda talle algkapital.

7. Seitsmes väide, et on rikutud ja vääralt kohaldatud ELTL artiklit 108 seoses väidetava majandusliku ebaratsionaalsusega.

- Vaidlustatud otsuses on ekslikult asutud seisukohale, et SEA S.p.A. otsus asutada Airport Handling S.p.A. ei vasta turutingimustes tegutseva ettevaatliku ettevõtja käitumisele.